

ГЛАВА ВТОРА.

Тръбува да прочитате Писанія-та рядовно.

Между голъмы-ты добрини и преимущества, които може нѣкой да придобие, е несумненно и Писаніе-то, ако го употрѣблява право. Но по добрѣ бы было да нѣмашь Писаніе, нежели да го имашь и да не маришь за употребленіе-то му: понеже Писаніе-то е съкровище ввѣрено на попеченіе-то ти на което за добро-то и за лошо-то употребленіе трѣбува да дадешь отвѣтъ: освѣнь това да го презирашь е твърдѣ укорително къмъ великаго Бога, който го даде. Рѣчи че нѣкой родителъ писалъ на сына си, който ся нахожда далеко отъ отечество-то си, писмо, исполнено съ чадолюбивы съвѣты, и съ милостивы обѣщанія, — и че тоя сынъ никога не отворилъ писмо-то, или само чете отъ време на време по малко нѣщо отъ него: колко лошо щѣще да е поведеніе-то на такова чадо! И наше-то поведеніе е подобно на негово-то, ако презираме книгъ-тѣ, коѣто небесный-тъ нашъ баща е проводилъ намъ, на чада-та си. Да припомнимъ че *прочитаніе-то на Писанія-та ни ся заповѣда явно.* — Така говори Христось: “испытайте Писанія-та, защото вие мыслите да имате въ тѣхъ животъ вѣченъ, и тѣ сѣ, които свидѣлствувать за мене” (Іоан. 5; 39). И пакъ: “блаженни сѣ,